

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2021

1120/2021

Verohallinnon päätös maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä

Verohallinto on veronkantolain (11/2018) 43 §:n 4 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Maksujärjestely

Verohallinto voi verojen kerryttämiseksi ryhtyä maksujärjestelyyn tilapäisiin maksuvaikkeuksiin joutuneen verovelvollisen kanssa sen sijaan, että verot lähetettäisiin ulosotto-perintään tai ryhdyttäisiin muihin perintätoimiin. Maksujärjestely tehdään Verohallinnon kantamista veroista.

Ryhtyessään maksujärjestelyyn Verohallinto laatii ja lähettää verovelvolliselle maksuaikataulun, jonka mukaisesti verot on suoritettava maksujärjestelyssä määritellyinä ta-saerinä.

Verohallinto voi vaatia ennakkomaksun suorittamista verojen kertymisen turvaamiseksi maksujärjestelyn osana tai ennen maksujärjestelyyn ryhtymistä.

Mitä tässä päätöksessä määrätään verovelvollisesta, sovelletaan myös arvonlisäverolain (1501/1993) 133 s §:n 1 momentissa tarkoitettuun välittäjään.

2 §

Maksujärjestelyn esteet

Maksujärjestelyyn ei ryhdytä, jos verovelvollisella on ulosotossa perittävänä veroja, verovastuisiin perustuvia verovelkoja tai muita Verohallinnon saatavia taikka aikaisemmin tehtyyn maksujärjestelyyn sisältyneitä veroja edelleen maksamatta tai verovelvollinen on laiminlyönyt verotusta koskevan ilmoittamisvelvollisuuden.

Maksujärjestelyyn ei myöskään ryhdytä, jos verovelvollisella on voimassa yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/1993) tai yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) mukainen maksuohjelma, johon sisältyy Verohallinnon perittäväksi kuuluvia veroja.

Verohallinto voi lisäksi olla ryhtymättä maksujärjestelyyn, jos lisämaksuajan myöntäminen ei muusta syystä ole tarkoituksenmukaista verojen kerryttämisen kannalta.

3 §

Vakuus

Maksujärjestely tehdään yleensä vakuudettomana, mutta Verohallinto voi vaatia maksujärjestelyyn kuuluvien verojen maksamisen turvaamiseksi vakuuden asettamista.

1120/2021

4 §

Maksuaika

Vakuudettoman maksujärjestelyn enimmäisaika on kaksi vuotta. Jos maksujärjestelylle on asetettu vakuus, maksuaika voi olla pidempi. Maksuaika on määriteltävä kuitenkin siten, että maksujärjestelyn voimassaolo päättyy vähintään kuusi kuukautta ennen maksujärjestelyyn sisältyvien verojen vanhentumista.

5 §

Koron periminen

Maksujärjestelyn ajalta peritään laissa säädettyt viive- tai viivästyskorot. Maksujärjestely voi olla erittäin painavista kuten luonnollisen henkilön kokonaistilanteeseen tai yritystoiminnan jatkuvuuden turvaamiseen liittyvistä kohtuussyistä myös koroton.

6 §

Palautusten käyttäminen

Maksujärjestely ei estä palautusten käyttämistä maksujärjestelyyn sisältyvien verojen suorituksiksi.

7 §

Maksujärjestelyn raukeaminen

Maksujärjestely raukeaa, jos verovelvollinen ei suorita maksuja maksuaikataulun mukaisesti, verovelvolliselle syntyy uutta maksujärjestelyn ulkopuolista verovelkaa tai jos verovelvollinen laiminlyö verotusta koskevan ilmoittamisvelvollisuuden.

Verohallinto voi lisäksi rauttaa maksujärjestelyn muusta painavasta syystä, jos verojen kertymisen voidaan olettaa vaarantuvan.

Maksujärjestely voidaan uusua vain, jos maksujärjestelyn raukeaminen on johtunut viranomaisen virheestä tai muusta erittäin painavasta perustellusta syystä.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2022.

Päätöksellä kumotaan Verohallinnon päätös maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä (4/2021) ja Verohallinnon päätös maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä annetun päätöksen 1 §:n muuttamisesta (448/2021).

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2021

Pääjohtaja Markku Heikura

Ylitarkastaja Markus Kautto